

Ναπολέον Λιναρδάτος

"Τα Νέα" του Σαββάτου πρόσφεραν μια ανεκτίμητη ευκαιρία για να διακρίνει ο αναγνώστης το πολιτικό τέλμα στο οποίο είναι βυθισμένο το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Από την μία, η συνέντευξη με τις αμπελοφιλοσοφίες του θεωρητικού του μεσαίου χώρου Γιάννη Λούλη.

Από την άλλη, η ανάλυση με αριθμούς του Ηλία Νικολακόπουλου που κατέρριπτε όλα τα επιχειρήματα του κ. Λούλη.

Ο θιασώτης του μεσαίου χώρου κ. Λούλης στην συνέντευξη του στα "Νέα" θα πει ότι η ΝΔ είναι στελεχιακά «γυμνή». Η ΝΔ είναι επίσης «το παλιό.» Το θέμα βέβαια εδώ για το κ. Λούλη είναι το γεγονός ότι αυτό ακριβώς είναι το κόμμα που μπορεί να υπάρξει με την προσήλωση στον λεγόμενο μεσαίο χώρο. Σε ένα κόμμα όπου οι ιδέες και οι ιδεολογικές αντιπαραθέσεις είναι ανάθεμα, μιας και αποπροσανατολίζουν από την διεκδίκηση ενός απολιτικού στατιστικού μεγέθους στο κέντρο της πολιτικής σκηνής, είναι αναπόφευκτο ότι σ' αυτό το κόμμα οι αξίες,

αρχές και η οργανωτική δομή θα είναι η επετηρίδα και οι οικογενειακές σχέσεις.

Στην ΝΔ που απεχθάνεται τις ιδεολογικές ζυμώσεις και συγκρούσεις δεν είναι τυχαίο που ο εναπομείνας παράγων ανανέωσης είναι ο βιολογικός θάνατος των προσώπων. Και αυτός ακόμα ο παράγοντας ακυρώνεται στις περισσότερες περιπτώσεις μιας και οι κληρονόμοι αναλαμβάνουν το μαγαζί του εκλιπόντος.

Ο κ. Λούλης θα μπορούσε να έχει ένα και μοναδικό επιχείρημα. Ναι η θεολογία του μεσαιούχου δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια κυνική θεωρία για μια βαριεστημένη πολιτική τάξη με μόνο σκοπό την νομή της εξουσίας. Το καταφέρνει αυτό; Στις τελευταίες εκλογές η κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ επέλεξε μια πολιτική τακτική που βασιζόταν ακριβώς στην θεωρία του μεσαιούχου. Τσιμουδιά για λαθρομετανάστευση και εγκληματικότητα. Η επαγγελία των «προοδευτικών λύσεων της προοδευτικής» ΝΔ έγινε η σημαία του κόμματος. Η συνεργασία με την κυβέρνηση της άκρας αριστεράς το κύριο επιχείρημα για την επόμενη μέρα. Τι ακριβώς επέτυχε αυτή η στρατηγική του μεσαιούχου; Μετά από τον έλεγχο κεφαλαίων και την απόσυρση σχεδόν κάθε προεκλογικής υπόσχεσης του ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ κατάφερε να χάσει σχεδόν 200.000 ψήφους από τις εκλογές του Ιανουαρίου. Κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να περιμένει ότι η ΝΔ θα μπορούσε σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα να κερδίσει τις εκλογές, αλλά πως εξηγείται το γεγονός ότι μετά απ' όλα όσα συνέβησαν κατόρθωσε να χάσει μια σημαντική μερίδα των ψηφοφόρων της;

Ο κ. Νικολακόπουλος δίνει μια απάντηση στο ίδιο φύλλο των "Νέων". Γράφει: «η πιο χαρακτηριστική εξέλιξη αφορά την σταδιακή αλλά συνεχή αποδυνάμωση της ΝΔ στους προνομιακούς της χώρους της Βόρειας Ελλάδας και της Πελοποννήσου.» Για την ΝΔ συνεχίζει ο κ. Νικολόπουλος γράφοντας «Ένα κρίσιμο χαρακτηριστικό της εκλογικής βάσης της ΝΔ αφορά την επέκταση της στις περιοχές που κατοικούν μεσαία και ανώτερα εισοδηματικά στρώματα, μα αποδυνάμωση της στις λαϊκές και εργατικές περιοχές.» «Μια πρόσκαιρη ανάκαμψη στις νεότερες ηλικίες (18-34 ετών) που καταγράφηκε τον Ιανουάριο εξανεμίστηκε ύστερα από οκτώ μήνες, μια εξέλιξη που απαιτεί ιδιαίτερη σε βάθος διερεύνηση.»

Δηλαδή για τον κ. Νικολακόπουλο η ΝΔ είναι ένα κόμμα που χάνει την παραδοσιακή της βάση, χάνει τα λαϊκά στρώματα, χάνει και τους νέους. Σε μια κοινωνία που με γοργούς ρυθμούς φτωχοποιείται, η ΝΔ αυξάνει τα ποσοστά σε μια ήδη μικρή, και όσο περνά ο καιρός μικρότερη μερίδα πολιτών, που εν πολλοίς είναι ξεκομμένη από την υπόλοιπη κοινωνία.

Αν θέλει κάποιος να δει το πραγματικό μέγεθος της πλάνης του κ. Λούλη δεν έχει παρά να δει την περίοδο της ΝΔ μεταξύ 2004-2009. Ήταν η περίοδος της οποίας ο κ. Λούλης υπήρξε ένας από τους αρχιτέκτονες. Αυτή η περίοδος ήταν η χρυσή εποχή του μεσαίου χώρου. Η κα Ρεπούση ανέλαβε την συγγραφή βιβλίων ιστορίας, η κ. Παυλόπουλος ανέλαβε του διορισμούς (865.000), ο κ. Αλογοσκούφης το δημόσιο χρέος, το οποίο αυξήθηκε κατά 117 δις ευρώ, μια αύξηση 63% σε μόλις 5 χρόνια! Η επιβολή του νόμου και της τάξης θεωρήθηκε μια ακραία στάση έτσι η Αθήνα παραδόθηκε στους μπαχαλάκιδες το 2008. Η φύλαξη των συνόρων ήταν και αυτή μια ακραία πολιτική και έτσι η Ελλάδα παραδόθηκε στους λαθρομετανάστες για τους οποίους η νομιμοποίηση ήταν η μόνη πολιτική που μπορούσε να προτείνει το δόγμα του μεσαίου χώρου.

Σ' αυτή την χρυσή εποχή του μεσαίου χώρου η ΝΔ σε ένα διάστημα πέντε ετών κατάφερε να χάσει ένα εκατομμύριο ψηφοφόρους. Έφτασε το 2009 στο ποσοστό του 33%, χωρίς σκληρά μέτρα, χωρίς μνημόνια και με εκατοντάδες χιλιάδες διορισμούς. Να σημειώσουμε ότι αυτό το ένα εκατομμύριο ψηφοφόρων είναι ο διπλάσιος αριθμός ψηφοφόρων που έχασε η ΝΔ την εποχή των μνημονίων (500.000).

Ο μεσαίος χώρος του κ. Λούλη τους μόνους που ενισχύει είναι τα πολιτικά κόμματα στα αριστερά και τα δεξιά της ΝΔ. Η ΝΔ του μεσαίου χώρου είναι η Ένωση Κέντρου (ΕΚ) του 74, που τείνει να γίνει η ΕΚ του 77 για να καταλήξει τελικά η ΕΔΗΚ του 81.

Η θεολογία του μεσαίου είναι η ιδεολογία μιας απολίτικης και φοβικής κομματικής φεουδαρχίας που έχει προ πολλού χάσει το ενδιαφέρον της για την πολιτική και τα πολιτικά. Είναι η ιδεολογία που δημιουργεί το απόλυτο πολιτικό κενό που σύντομα καλύπτεται από όλους τους άλλους που δεν έχουν την φοβία να πουν ότι πιστεύουν σε κάτι παραπάνω από την επανεκλογή τους και την διαιώνιση της οικογενειακής επιχείρησης.